

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:3511

av **Johanna Jönsson (C)**

Public service

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur en förändring av det svenska public service-systemet ska göras och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur ett säkerställande av minoritetsprogramutbudet kan utformas och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur en försäljning av Utbildningsradion, Sveriges Television och Sveriges Radio kan ske och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lägga ned Radiotjänst och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Som en del av den massmediala utvecklingen som skedde under 1900-talet växte det svenska public service-systemet fram för att värna fri debatt, kultur och utbildning. I dag finns ingen klar bild av vad public service är utan kan mest formuleras som att public service är det som sänds av Sveriges Radio, Sveriges Television och av Utbildningsradion.

I etermediernas begynnelse var samtlig produktion och distribution statlig. Det är tack och lov brutet och vi ser i dag en enorm flora av etermedier. Det handlar dels om de stora radiokanalerna och tv-kanalerna som har privata ägare, dels om ett stort utbud av webb-tv, satellitsända kanaler och nyhetsportaler på Internet som är tvärdisciplinärt.

Vi ser också hur mer och mer produktion av såväl radio- som tv-program sker via produktionsföretag utanför distributionsföretagen.

Aldrig har mångfalden av medier varit så stor som den är i dag och aldrig har vi kunnat hämta så mycket kunskap från olika källor. Är public service i den form vi har den i dag då nödvändig?

Public service-företagen ägnar i dag allt mindre tid till det som många skulle anse vara public service, nämligen teckenspråkig tv, andra minoritetsspråk, kulturprogram, analyser och nyheter. Public service försöker medvetet i det längsta konkurrera med de privata kanalerna.

Samtidigt kan vi hämta mycket av fakta, debatt, granskning, nyhetsrapportering i flera inhemska kanaler men också via en rad internationella. Många av de skrivna medier vi har ägnat sig allt mer åt olika former av etermedier och kompletterar därmed tidningar och magasin med visuellt material och ljudmaterial.

Den del av SR:s, SVT:s och UR:s sändningar som berör minoritetsprogram och nyheter på exempelvis samiska och teckenspråk kommer att behöva garanteras framöver. Det behöver dock inte vara något av de tre statliga bolagen som garanterar det. I princip borde sådan programtid kunna köpas upp i konkurrens mellan privata radio- och tv-kanaler. Det finns inget som säger att teckenspråkiga nyheter inte skulle kunna sändas av TV4 eller samiska nyheter av ett privatiserat SVT1.

De regler som i dag skyddar public service-företagen är självklart den tvångsavgift (tv-licensen) som samlas in via en särskild myndighet (Radiotjänst) och lägger de tre företagen i skyddat bo. Därtill finns på radiosidan stora orättvisor med regleringar som både begränsar möjligheterna till intäkter och undandrar en hel del av intäkterna i avgifter till staten.

I och med att medierna ständigt står i utveckling med Internets totala genomslag och övergångar mellan olika medieformat uppstår också nya utmaningar och frågor som bör diskuteras i gränslandet mellan det som är ett public service-uppdrag och det som växer fram av egenkraft.

Regeringen bör därför utreda hur försäljning av de statliga medieföretagen kan ske samt hur vi finner en form för köp av de program som enligt ovan avses ligga i ett public service-uppdrag – och det bör finansieras via skattsedeln. Radiotjänst bör således läggas ned. Reglerna för radiomarknaden bör också ännu en gång ses över med syftet att skapa en så fri radiomarknad som möjligt.

Johanna Jönsson (C)